

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJTÓIRODALMI, TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 8 korona — Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:
GLATTSTEIN ADOLF.
Főmunkatárs:
KARDOS ISTVÁN és IFJ. SZÁDER GYULA.
Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.
Nyilttéri közlemények soronként 50 fillér.
Hirdetések egyezség szerint.

A nagy gyász.

Rettenetes volt . . . S csak most kezdünk borzadni a rémes tett súlya alatt, amikor boldogult Trónörökösünk és felesége sápadt arccal fekszenek a ravatalon és a sok lobogó lángú fátyla fénye megvilágítja a két kis barnára perzselt sehet, melyek néma hallgatásukkal a világok fölébe kiállítják a monarchia fájdalmát.

A nép éheren látó szemére fátyolt von a szenvedés, állászatlan sűrű könnyfátyolt, mely alól megdöbbenve néz ki a szem, megbénítva zakatol az agy s elompolva dobog a szív, érez a lélek.

Trónörökösünk ravatalon fekszik.

Mint a folyó rózsza kusza indiái jár a hír ajakról-ajakra; láthatatlan Marconi szikrák viszik tova, s mint a folyó rózsza egy-egy rügyénél virág fakad — úgy itt a köny.

A kötelessége és hivatása teljesítése közben lesújtott trónörökös fényében szemem milliók lelke fűg alatt, fáradhatatlanul és milliók lelke kíséri figyelemmel, mikor indul meg a vérzés a fejedelmi test apró, halálhozó sebéből.

Ez a tetemrehívás. S ha most a gyász magasztos percében nem is gondolkodhatunk olyan bigadtan, méltóságosan, amellyel a dolog mibenlétének változánk, mégis eszünkbe jut megkérdenünk.

Meddig tart ez még így? Mikor lesz már ennek vége? Meddig bírjuk ki a hántalmakat? S mikor lesz már vége a mi jó öreg felséges atyánk — királyunk szenvedéseinek? Mit vétet ő és népe, hogy ennyit kell szenvednie Neki és nekünk?

Sok száz megoldatlan probléma . . . feleletnélküli kérdés.

. . . Minden emberi gondosságunk, érzésünk, részvételünk, vigasztalásunk repül Uralkodónk felé, kinek áldásos jószágát iszonyatokkal, borzalmakkal viszonzózzák.

Minden szavunk felé száll az aggodalom szörnyű pillanataiban és szeretnénk elébevágni az akadályt nem ismerő sorsnak és megígérni, hogy ez a kitenczedik volt a legvégző, most jöjjön a hála, a tengerfájdalmak feledtetése, a szeretet, nemcsak a mi, hanem az ellenség részéről is.

Szeretnénk felmosni a gyengén ragyogó öreg szem keserű könnyeit és ígéretet tenni.

De vajjon merjünk e? Vajjon biztonságban vagyunk e mi? Nem kell e félnünk a borzalmak tánczolatától.

De vajjon nem félnek e ellenségeink is? Mert a mi izomzatunk már végsőre feszült a kérdés, hogy bír e még feszülni, mert ha végső határra jutott . . . vagy erre nem gondolnak a mi gyilkosságaink?

A délszláv propaganda harcosainak vasfegyverébe egyszer majd megáznak a golyók, a mi szenvedő könnyeink nedvétől. Az ázott golyó pedig nem repül, az ázott fegyver rozsdás lesz.

Felsőleges királyunk szenvedését minden áron boldogságra kell felváltanunk.

Legyen ez a ravatal az utolsó, melyet a bosszú érzésével kell megkönyyeznünk.

Ks.

● ● TÁRCZA ● ●

Az asszony alszik.

— Egy öreg hohém emlékirataiból. —

Írta: ifj. Száder Gyula.

Amikor múltamból valaminek részletecske eszembe jut, odaülök az asztalhoz; kezembe veszem tollam s hogy ne vesszen majd velem egy-egy régi, édes emlék, megírom a még élve maradtoknak. Gyönyörködjenek, kacagjanak; vagy ha tehetik, ha okot adtam rá, vessenek meg ítéljenek el, átkozzák poromat, ne tudjak nyugodni békén, amikor nem érdemlem meg a békén nyugovást.

De ez egyszer haragszom magamra. Bosszút, hogy oly tulságosan közlékeny vagyok. Azt az évet el kellene titkolnom; ez egykoron szabadon felednem a kíváncsiságodnak. Kik — mikor már biztosak, hogy nem bírték kutató kezeikre — felkutatják fiókomat, álböngésznek minden papirszelet-

két, nem maradhat előttük titkon egy sor írás sem, mi tölem való. Ismerni akarnak teljesen.

Mondom, haragszom magamra. Többször fogott el a kísértés, hogy megírom, de visszatartott valami s most mégis győznie kellett a „gyöngeségnek,” ki kell tárom lelkemet nektek, ti kíváncsiak, — nektek sáskasereg, kiket már látom ellepni szobámat, feltúrni fiókomat, hogy kielégüljön, beteljen mohó kíváncsiságtok . . .

Olyan sok ideje neki, hogy talán már nem is igaz . . .

Egyedül állottam, teljesen egyedül, emberekkel nem sokat törődve, senkit sem szeretve. Az egész világ nem nagyon érdekelt. Ami érdekelt kevésbé az a festőköpenyem, bokros, fekete nyakkendőm, a festészet és még valami és az talán legeslegjobb érdekelt; a természet megannyi csodás alkotása.

Nagyon sokat kóboroltam, bolyongtam az életben. A vérem hajtott.

. Egyszer mégiscsak rászántam magamat, hogy hazautazzam szülőfalumba. Akkor már vagy hat éve nem voltam arra, mifelénk. Utóljára akkor jártam otthon, amikor az édesanyám temették . . . Rászántam magam. Huzott valami, hát elmentem. Pedig jól tudtam, hogy nincsen senki, aki tárt karokkal kebelére várna . . . Csak az akácokban két beszakadozott, gondozatlan, befűvesedett sír várt kevés helyrehozást, ápolgatást . . .

Huszonhét esztendő sem lehettem egészen. Ott éltem a falun magamnak, a magányom és művészetemnek, tengődtem valahogy.

Pestre küldözgettem képeimet, de azért a környékbeli uraságok is felkaroltak valamennyire.

Éltem, ahogy élni engedtek . . .

És ha szomorkodnom kellett, kibandukultam az akácokba, meglátogattam szüleimet, én, az ő egyetlent . . .

Szegény, koporsókészítő apám nem jószántából adott művészpályára; akkori pa-

Iskolát Szécsénynek.

F. hó 29-én a déli órákban mintegy száz tagból álló küldöttség kereste fel minden pártkülönbbség nélkül kerületünk országgyűlési képviselőjét dr. Scitovszky Bélát.

Dr. Gutfreund Emil helybeli ügyvéd tolmácsolta a küldöttség, illetve Szécsény nagyközség régi óhaját, a polgári fiu- és leány iskolát illetőleg.

Dr. Gutfreund Emil megszokott ékes-szólásához, hiven vázolta azt a szeretetet, melyet a szécsényi kerület polgárai éreznek minden pártszempont nélkül, képviselőjük iránt. Éppen e szeretettel párosult bizalom adja ajkaira a szót és kéri a képviselőt, hogy a kormány közbenjárásával Szécsény polgári iskolát kapjon, melynek kulturális célját fejtegetni fődolog volna, másrészt a lehetséges szegény sorsú tanulóknak is módot nyujtana arra, hogy tanulmányaikat folytatva, a szükséges és nélkülözhetetlen alapműveltséggel lépjenek életpályáikra.

Dr. Scitovszky Béla országgyűlési képviselő magas szárnyalású beszédének elején megköszöni azt a bizalmat, melyet a polgárság, tekintet nélkül az egyéni politikai felfogásra — beléhelyez. Kifejti, hogy a képviselőnek nemcsak pártja politikai, hanem kerülete jól felfogott ügyeinek szolgálatában is kell állnia, és azon fáradozni, hogy a kerület ügy kulturális vagy gazdasági akár kereskedelmi és ipari szempontokból minél magasabbra emelkedjék.

Belátja, hogy a nyomasztó gazdasági viszonyok ránehezedve a polgárok vállaira s meggátolják őket abban, hogy lehetségenek a tanulási vágyának kiki utat engedjen.

El fog mindent követni a Vallás és közoktatásügyi ministernél, hogy Szécsény polgárainak ezen régi óhaját teljesedésbe vigye, melyre nézete szerint okvetlenül szükség van, megegyezzen a polgárokkal és minden erejével azon lesz, hogy a polgári iskola emelt fala mielőbb hirdesse a kultura dicsőségét.

A küldöttség tagjai nagy megnyugvással vették tudomásul képviselőnk reményt nyújtó

szavait és ismerve dr. Scitovszky Bélának kerülete iránt érzett szeretetteljes ragaszkodásait, azzal a tudattal távoztak, hogy rövidesen élvezhetik kivivott diadaluknak gyümölcsét. Ks.

● ● H I R E K ● ●

Gyászintézkedés. Ő csász. kir. Fensége Ferencz Ferdinánd trónörökös és neje elhunytá cikalimából folyó hó 4-én szombaton délelőtti 9 órakor lesz a helybeli róm. kath. templomban a gyászmise a melyen a hatóságok testületek és iskolák vesznek részt.

Ag. ev. templomban a gyászbeszéd folyó hó 5-én vasárnap délelőtti fél 10 órakor a rendes Isten tisztelet helyet lesz.

Az izr. templomban f. hó 4-én szombaton délelőtti 10 órakor lesz a hivatalos Isten-tisztelet a melyen a hitközség előjárósága és a tantestület vesz részt.

Országos gyász. Az oly korán tragikus véget ért Ferencz Ferdinánd trónörökös és neje Hohenberg Zsófia Ő felsége elhunytá alkalmából a hír vétele után városunkban úgy az összes középületekre valamint a templomokra és az állomás épületeire kitűzettek a gyászlobogók. — Baross Árpád járási főszolgabíró rendeletére a nyilvános táncmulatságok, a térzene és a kávéházakban szokásos zene további intézkedésig betiltatott. Ezen rendelkezés a járás összes községeiben is közhírre tétetett.

Részvét távirat. A Szécsény és vidéke általános ipartestület elnöksége Ő csász. kir. Fensége Ferencz Ferdinánd és neje Hohenberg Zsófia hercegnő váratlan elhunytá alkalmából Ő csász. kir. Fensége kabünet iró-dájához részvétáviratot intézett.

Tűzoltó testületi közgyűlés. A múlt hó 29-re egybehívott tűzoltó testületi közgyűlés Ruszinkó Antal kir. tanácsos elnöke indítványára Ferencz Ferdinánd trónörökös és neje gyászos végzetének hatása alatt nem tartatott meg. A testület a kabinetirodához részvétáviratot intézett, kifejezést adva a Királyt, Hazát s Nemzetet ért szomorú esemény felett érzett fájdalmának.

Nyári multság. A „Szécsényi Iparos-és Kereskedő Ifjuság Önképző- és Önművelődési Köre” f. évi június hó 28-án tartotta cabaréval egybekötött zárkörű táncmultságát Rárósmulyad fürdőtelepen. Ezen mindenkör általánosan kedvelt multság az idén is élénk érdeklődés mellett folyt le, a mi a cabaret előadás műsorának változatos egybeállításából előre látható volt. Gyarmathy J. Gusztáv a kör művezető igazgatója a kör legjobb műkedvelő szereplőit vitte a színpadra. A műsor első száma: „Tetszik-e a blüzm” című párosjelenet volt, a melyet Quittner Zsigmond és Szigethy Margitka adtak elő kiünö betanulással és rendkívül szabatosan. Az egész jelenet nehézsége a szavak variálívjában rejlett a melyet Quittner műkedvelőktől szokatlan művészi készséggel adott elő s a siker zajos tapsban nyert kifejezést. Klein Armand előadott cupléjával mindvégig nagy derűtséget keltett, azonban legnagyobb sikeret „A vécigany” c. melodráma valóban művészi előadásával keltette, a melynek zenei szépégét a zenekar rendkívül finom hangszerezése csak fokozott. — Horváth Mihály az általa előadott palóczdalok rendkívüli közvetlenségével aratott nagy sikert. Szorcsik Antalné által énekelt „Bölcső-dal” mindvégig a legnagyobb érdeklődést keltette s az énekszám befejeztével a viharos tapsnak csak percek elteltével volt vége. A zenekar kísérete e számmal is méltó volt a szereplő renoivül kellemes, szép csengésű, tiszta művészi énekéhez. „A gőzfürdőhen” c. páros jelenet, amelynek előadói Rabathy és Bárány Sándor voltak, mindvégig nagy derűtséget keltett. A műsor utolsó száma a „Diányét” című paraszttánc volt, a melyet Spatejka Vilma, Kiss Juliska, Klein Armand és Horváth Mihály adtak elő mindvégig általános érdeklődés mellett. Játékukat leginkább az igen szép összetanulás és rendkívül közvetlen természetes népies előadás jellemezte. Ezután táncz következett, a melynek csak a hajnali órákban volt vége. A négyest mintegy 60 pár táncolta. Már derengeni kezdett a láthatár mikor a különvonat indulási ideje elérkezett s a multság résztvevői s a

punknak köszönhetném, ha élne még a jó öreg, hogy legalább ennyire is vihettem...

Észrevelte bennem a hajlamot, kijárta; segített a gróf is és egyszer csak elvittek szüleimtől abba a „magos házas csuda nagy városba, ahun oszt meg annyi is az ember akár a pelyva...”

Atyám sírva bucsuzkodott tőlem, sehogy sem bírt elengedni magától, mert ő már csak zöld köténykét akart varatni anyámmal és szép, ragyogó sárgarézkapcsot rája...

De ez mellékes. Nem azt akartam mondani.

... A következő tavaszon volt. —

Ugy még nem nyílt minálunk az akácfa. A kedves terhüket viselő akácok gallyai megadó türelemmel hajoltak közelebb a sirdombokhoz. És a fehéren nyíló fűrtös virágocskák telelehették a környéket édes illattal.

Egyik nap csöpp kedvem sem volt munkára. Idegeskedtem, bosszankodtam, izgatottan jártam-keltem, bolyongtam, sehoh sem leltem helyemet. Azaz, hogy a temetőben — úgy, ahogy — kevésbé mégis megcsillapodtam, épp annyira, hogy egy órát tudtam nyugodtam egyhelyt megmaradni.

Már jó kis idők jártunk a délutánban, amikor az akácok felé vándoroltam és még lenyugvásról a Nap, mikor nyugtalan vérem felkergetett, hogy: haza...

A falun kellejt mennem végig. —

Ahogy a templomunkig érek, egy ismeretlen — de olyan magamfajtajunak látszó — leányzóval hoz össze a véletlen. Nyilván festőnek kellett lennie; ezt már az első tekintetre is megállapíthattam. Tanuskodott pedig erről egy — a kezecskéjében cipelt — tájképvázlat, egy festékdoboz s a festőköpenynek használt porköpenyege. —

Megnéztük egymást és tovább mentünk...

Másnap már kedvet kaptam munkára. Összeszedelőcködtem, felpakoltam cókókomat s már a kora reggeli órákban — egy kicsi sziverősítőnek bekebelezése után — nekivágtam a hegyeknek.

Hogy hová megyek, mihez kezdek, még magam sem tudtam. Csak mentem. — Valami hajlott, magam sem tudtam, hogy mi...

... A bűkköst elhagytam, már fenn kószáltam a fenyvésben, még mindig nem tudtam, hogy hová megyek...

Csak mentem. Gondolataim lefoglaltak, észre sem vettem, hogy mennyi utat teszek.

Majd aztán megint eszímelve, gyönyörrel élvezem a madárfűtös erdőt. Itt-ott megálllok. Szentlélődöm. Ahol pedig egy kicsi rész tamad s szabadon ellatt szemem messze nagyon messze, meg nem állhatom, hogy meg ne álljak örülni gyönyörűséges vidékünknek... Szépségesen isteni szép. Nem akartam akkortájt elhinni magamnak, pedig most hiszem, hogy úgy volt: szerelmes voltam bele, nagyon szerelmes... addig... Elh, majd megmondom...

... Közben elértem a vizesésig. És higye meg, kedves kíváncsiskodó barátom, leirni nem tudom hamarjában azt a döbbenetet, amit a látottak okoztak: ott kellett találnom a tegnap megnézett colleganőcskét, mégpedig lázas munkálkodásban. — Mondhatom, hogy az én bomlott, tönkretett idegrendszeremre ez a meglepetés borzasztóan hatott. — Az arcom nemzetiszint játszott, az szent; a szívem pedig nemkevésbé verhetett, mint az én collegámé (megjegyzés nélkül nem hagyva, hogy-bizony, szegényke — ő is szármalmas állapotban volt. —

Köszöntöttem, fogadta. Zavarba jutottam, ő is.

De aztán elégt hamar összebarátkoztunk.

sok szép leány egy kellemesen eltöltött mulatság kedves emlékével eltelve a kies fekvésű fürdőtelepről oszladozni kezdett.

A mulatság bevétele: 603 kor. 01 fill. volt a melyhez felülfizettek az alábbiak: — Darvas Antal (Losonc) 3 50, Schlick Ferenc 2 kor., Gyimesik Jenő, Müller Kálmán, Popovics Béla, Schvarcz Dezső (Ssaka), Róthi Árpád és Quittner Zsigmond 1—1 K. és 50 fillért, Argay Pál (Ludány), Benkó János, Dr. Gutfreund Emil, Müller Simon, Mayer Józsefné (Losonc), Orth Pál, Parditka Barna, 1—1 kor., Faczonay N., Mester Mihály (Ludány), Klein Henrik, Szabó József, Szomor Gyula és Titkai Andor 50—50 fillért.

Világposta és dijkuglizás. A „Szécsényi Iparos- és Kereskedő Ifjak Köre” által június hó 28-án tartott táncmulatságán a legtöbb képeslapot kapta: Pokorny Margitka, a legtöbb lapot eladta: Brözsek Margitka. Mindketten egy—egy művészi kiállítású díszlányt kaptak jutalmul.

A dijkuglizáson az I. és III. díj nyertese lett Ocskó Mihály, a II. díjat pedig Mihalik Gusztáv nyerte.

Házasság. Feldmann Miklós endrefalvi nagyhírlő, f. hó 5-én tartja esküvőjét Gróf János kedves leányával Turán

Ösztöndíj. Az Országos Képző művészeti Társulat egyik 800 koronás ösztöndíját Fábán Béla festőművész kapta.

A kalászosok országos termésátlaga. 5—6 métermáza körül ingadozik, s különösen a zabé alig haladja meg az 5 métermázst, s így termelése sok esetben nem is jár haszonnal, holott e körülménynek egyedül a rossz gazdálkodás az oka? Ősszel felszántott, jól megművelt és kelő trágyaerőben levő talajokon a kat holdankénti 12—16 mázsás zabtermés egyáltalán nem tartozik a ritkaságok közé, csak hogy a magyar gazda sem szántja meg ősszel zabnak szánt talaját, tehát nem műveli jól és semmiként sem trágyázza, sőt rendszeren a kiéltebb földbe veti azt. Vegzetes hiba ez különösen ma, a mikor műtrágyák segítségével könnyedén pótol-

hatjuk az istálló trágya hiányt. 150 kgr. szuperfoszfát és 30 kg. chilisalétrom kat. holdankénti kiszórásával olyan nagy termésmennyiséget lehet elérni, amely többszörösen megtéríti a műtrágya árát. A chilisalétrom alkalmazása különösen a zabnál azért szükséges, mert a zabvetésre szánt földek jobbnyire nagyon messze esnek az istálló trágyától, s így nitrogén szükségletük teljesen kiapadt s azért az egyedüli szuperfoszfát trágyázás nem mindenkor ad elegendő nagy termésmennyiséget.

A gazdák és a cukorgyárosok egyezménye. A cukorgyárosok és cukorrépa-termelő gazdák között különösen a répaátadások alkalmával még a közelmúltban is számos ellentét merült fel, mincképpen a szerződő felek között bizonyos fokú bizalmatlanság állott elő. A kölcsönös jó viszony helyreállítása céljából az Országos Magyar Gazdasági Egyesület igazgatóválasztmányának idején bizottságot küldött ki, azzal a feladattal bízván meg azt, hogy a cukorgyárosok kebeléből alakította külön bizottsággal olyan egyezményt kössön, amely lehetővé teszi a cukorrépa átvételénél felmerülő kérdések pártatlan és igazságos elintézését. Hónapokra terjedő hosszas tárgyalások után megkötötték az egyezményt. Az egyezmény nem érinti a cukorgyár és a gazda között érvényben lévő szerződést, ellenben azt az előnyt nyújtja, hogy ha a répaátadásnál próbatiztítás válik szükségessé, abban az esetben, ha a próbatiztítás végeredményének megállapítására a szerződésben kedvezőbb leszámolási mód nincsen megjelölve, a gazda azt követheti, hogy a próbatiztítás — még perenkívüli esetekben is — az egyezményben meghatározott módon ejtessék meg. További előnye az egyezménynek, hogy megszünteti a mázsamesterek erőszakoskodásait és módot nyújt vitás esetekben választott bíróság igénybe vételére. Az egyezményt oroszokai, nagysurányi és nagytapolcsányi cukorgyárak elfogadták. Mindazon gazdák tehát, akik e cukorgyárakkal szerződéses viszonyban állanak, az egyezmény aláírásával az abban foglalt elő-

nyöket biztosíthatják a maguk részére. A gazdáknak készséggel szolgál bővebb felvilágosítással az OMGE titkári hivatala az ügyel összefüggő minden részletkérdésre.

Kérjük olvasóinkat, akiknek előfizetésük lejárt vagy egyébként is hátralékban vannak, az előfizetési díj szives beküldésére.

**Egy ügyes fiu
nyomdász tanulónak
fizetéssel felvétetik
lapunk kiadóhivatalában.**

Bérbeadó!

Rákóczi-úton október hó 1-től egy üzlethelyiség, 2 szoba, konyha és mellék helyiség. 3 szoba, konyha, mosókonyha, éleskamra és hozzátartozók. Bővebbet a kiadóban.

Szécsényben a Rákóczi-és Vár-utca sarkán levő Donner Henrik-féle ház szabadkézből eladó esetleg bérbeadó!

Bővebb felvilágosítással szolgál:

Schlesinger A. Fia cég.

**Édes tejszínből készült
tea-vaj- és
félementháli sajt**

(Szécsényi gyártmány)

Kapható:

Schlesinger A. Fia cégnél
Szécsényben.

BUTOR.

Egy bordó szalón garnitúra olcsón eladó!

SZENES JAKAB-nál.

... Ez nagy nap volt az életemben, ezt a napot el nem felejttem soha ...

Mert az ismeretségek a legtermészetesebb folytatása és a folytatásnak a legtermészetesebb kimenetele lett.

Már nem voltam egyedül. Kis, havonta fizetett kunyhómat nem laktam többé magányosan ... Ketten voltunk ...

... Az egybekelésünk következő nyarán, a kastélyban akadt egy kis foglalkoztatásom. Az özvegy grófné meghívására az akkor menyasszony „szőke lca kisasszony”-t festtettem le a vőlegénye számára ...

Egy délután sehogysem ment a munkám. Ügyetlenkedtem, idegeskedtem, nyugtalanság fogott el, fura érzések vettek rajtam erőt, oly annyira hatalmaskodva el feleltem, hogy már nem tudva uralni magam, bejelentve aznapi munkaképtelenségemet, le kellett tennem az ecsetet ... Pihenést vágytam ...

Az első perchen azt hittem, hogy talán a modell rendkívül ideges türelmetlenkedése idézője benső nyugtalanságomnak s ha mára fel-függeszttem munkám, talán lecsillapodom. —

De bizony csalódtam. Nyugtalanságom mégsem szűnt, sőt — hogy magam maradtam gondolataimmal s nem foglalt le legalább némileg valami — az még erősödött,

még fokozódott.

Hazasieltem.

Az asszonykám nem találtam otthon. Szokatlan volt és most még balsejtelmek is kezdtek gyötrődni. Hogy mikép támadtak oly hirtelenibe, ma is érthetetlen. De úgy volt.

A házbelleiktől kértem felvilágosítást. Azok árultak el, hogy látták feleségemet az erdő felé elsietve. Nagyon gyorsan ment. Nagyon sietős lehetett a dolga ...

Az utolsó szókat már alig hallottam. Nem figyeltem a sok fecsegségre, csak mentem; de nem is mentem, — rohantam; igen, a szó szoros értelmében — futottam az erdő felé. Űzött valami, kergetett valami és én nem voltam képes ellentállani.

A rossz sejtések egyre keltek, egyre érdekeltek, egyre ellepték; tőlük szabadulni sehogysem lehetett.

Aztán mikor alaposan kimerülve elértem az erdőt, egy kicsit mégis megcsillapodtam. — Már nem futottam. De annál erősebb fel-tett szándékkal, vizslamód figyelve, hogy szemmel tarthassam, beléptem a bozótba s holyongani kezdtem. — Az a bizonyos valami csak Űzött, csak kergetett, de most már lassabb tempóba, előre ...

(Folyt. köv.)

GANSEL MARTON, Balassagyarmat.

Cementárugyár, mész- és építési anyagok kereskedése
(a vasutállomás mellett.)

Telefon 117.

Telefon 117.

RAKTÁRON TARTOK:

I rendű Portland és román cementet, darabos és építési meszet a felsőgallai és dorogi telepekről.

Kátrány, carbolineum, istálló- és elszigetelő lemezt, stb. az építészeti szakba vágó anyagokat nagyban és kicsinyben.

Stukatur nád, gipsz, tetőcserép, tatai, ujlaki, soproni cserép-raktár.

Saját gyártmányú cementlapok, sima és mintás cement, alagcsövek, kút-karikák, etetővályuk, csöpögtetők.

Ajánlatokat bárkinek levéllileg.

Jutányos ár, pontos kiszolgálás.

„ETERNIT“ pala árusítás.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája, könyv- és papirkereskedésében nagy választék helyi és különféle képeslapokban.

SCHLESINGER A. FIA

FINOM ÚRI-SZABÓSÁGA, ÚRI- ÉS NŐI-DIVATÁRU KERESKEDÉSE ÉS TEMETKEZÉSI VÁLLALATA

Szecsény, Nógrádmegye.

Dús választéku raktrát tart: érc- és fakoporsókból, gyászkoszorúkból és az összes temetkezési cikkekből.

Telefon: 123. sz.

ULIP ISTVAN

elővirág-üzlete

LOSONCZ, Rákóczi-utca 18. sz.

Telefon: 123. sz.

—o—o— Izléses munkáért többszörösen első díjjal kitüntetve. —o—o—
MŰKOSZORÚK- ÉS SZALAGOK ÁLLANDÓAN RAKTÁRON TARTATNAK.

Helybeli megrendelések: lapunk kiadóhivatalában.